

Annalista A. 1002.

A - Maxima pars procerum qui his exequiis intererant, Herinanno Duci auxilium promittant ad appetendum regnum, Henricum mentientes ad hoc non esse idoneum propter multas rerum qualitates. Hic erat Dux Alaniae, Alpinus, bene timoratus & humilis homo, sed redactus ab his, quibus unitas ejus placuit.

B Langobardi autem audito Imperatoris obitum futurus nihil solliciti Harsteigum quendam Episcopidam, potius gravum artis decessu repulsa, quam regenda, ut ex diuino iudicio ipsis hiis rei auctoribus postmodum claret, in Regem sibi elegant.

C Eodem anno Iohannes filius Boleslai Ducis Boemiae, qui in custodia ab Imperatore ob gratiam Boleslai Poloniae Ducis tenebatur incertum utrum fuga an iusta Imperatoris absolutus patriam repetiret & caput munitionum Trevic intravit. Iude premisso in urbem Pragam quodam fidei sibi milite, qui noctu clangore buccinos & clamore hostes perticeret urbem eandem fugientibus Polonus, multis etiam in principis pontis, qui ad hospitium perniciem clani destrutus erat, pereuntibus alius in quadam prorupta via pro angustia exitus compresis, sagauerit recipit, Dux vero cum paucis vix evasit.

D Principes Saxoniae computa Imperatoris morte ad Frasari cuestem regiam, quam tunc Guncelinus Comes ex Imperatoris Dono in beneficium tenebat, tristes conveniunt, Giselerius Archiepiscopus Magdaburgensis cum Episcopis: Bernhardo Dux, Lutharius, Ekkehardus & Gero Marchiones cum optimatis terra de statu Reipublice tractaturi.

